

שבעת ימים פרק ראשון יומא

לא ירלה בחון לזמנו וכפייה דפיגול יהיה זה חון למקומו ח"כ גירסא
הספר כגונה ומת"כ לון ראייה דכמה ברייתות נשנו סס לפי מה דס"ד
משקרא ואיכא למימר דהיא כגיה לפי העשות דהוא ס"ד משקרא
בפ"ב דזבחים דמתרי קריו חון למקומו נוקרה וטעא דפרשת

הא אינו נושא וכו' . הא לשון מעטה הוא מעטה חי אהה מולא שיהא
טעא אלא עון קרבן עומאה ומאי שאל דשרין ליה לקולא האולא ונלטי
בה קל אחר שהותרה לזבור מכלל איסור שבחיד הלך שדי ביה
כמי לקולא שיהא היצ מרלה אותה בקרבן יחיד קמני מיהא שהותרה

קדושים וחון לזמנו מקרא אריכא
דפרשת זו ועוד קשה על פרש"י אמאי
קרי לחון למקומו פיגול ולחון לזמנו
ותר דכלל הש"ס חון לזמנו קרי
פיגול בשלמא לפי ר"מ משום דחון
למקומו נפקא לן מדכתיב פיגול יהיה
בקרא אריכא להכי קרי ליה פיגול
ולכל הפי' קשה אמאי מדכר בברייתא
פיגול ברישא והא חון לזמנו כתב
ברישא וז"ל לפי שהוא קל יותר מחון
לזמנו דחון למקומו חון בו כרת ועוד
דיותר מכללו בצמה הוא מהדר
ברישא לאוקמא ביה רזוי ניץ טפי
מבחוץ לזמנו דחמיר ובתור דלא
מיתקמא ליה ביה מהדר לאוקמא
בחון לזמנו ופרש"י בפ"ק דפסחים
(דף פז:) איח דמפדשי פיגול חון
לזמנו כמו פיגול שבכל הש"ס שהוא
חון לזמנו אס טון פיגול הרי כבר
נאמר לא יחשב והא עון יותר טורח
ממש ולא נהירא דהכי קאמר הרי
כבר נאמר לא ירלה חי לא ירלה

א הא אינו נושא אלא עון שבחיה שהותרה
מכללה בצבור וקשיא לרב שישת' תנאי

היא דתניא ציץ בין שישנו על מצורו בין
שאינו על מצורו כרעה דברו רבי שבעון

ר יהוה אומר יעודו על מצורו כרעה
אין עודו על מצורו אינו כרעה, אמר לו

ר"ש כהן גדול ביה"כ יזכה שאין עודו
על מצורו וכרעה, אמר לו **ר' יעקב** הנה

לכהן גדול ביה"כ שטומאה הותרה לו
בצבור ככלל דר"ש סבר שטומאה דחיה

היא בצבור נאמר אביי בנשבר הציץ דכיע
לא פליגי דלא כרעה ביה פליגי דחלי במיכתא

רבי יודה סבר על מצורו נשא רבי שמעון
מאי תמיד אילימא תמיד על מצורו מי משכחה להמי לא בעי מייעל לבית

הכסא ומי לא בעי מינא אלא תמיד מצורו הוא ולרבי יודה נמי הוא כתיב
תמיד ההוא תמיד שלא יסוח דעתו כמנו בלדבה בר רב הונא דאמר רבה

בר רב הונא יחייב אדם למשמש בתפיליו בכל שעה ושעה ק"ו מציעין
ומה

גדול כשאריתה עומאה על הקרבן:
יו"כ - אינו על מלחו כשעת עטרת

היום הפנימית שאינו נכנס לפנים
בבגדי זהב: שטומאה סוטה לו -

שטלו קרבן לזבור ואינו לרץ לרזוי
ל"ן: מכלל דר"ש סבר דחיה סוף - ולין

הוא המרלה עלה והייט קמני: אסר
אכ"י נ"ו - מילתא כלפי נפשיה הוא

לפרושי פלוגתייהו: בסיכסא - יחד:
על מלחמה ויהיה על מלח אהרן וכשא

אהרן אח עון הקדשים (שמות כח):
אחד

סבר תמיד לרצון לפני ה'
מאי תמיד אילימא תמיד על מצורו מי משכחה להמי לא בעי מייעל לבית

הכסא ומי לא בעי מינא אלא תמיד מצורו הוא ולרבי יודה נמי הוא כתיב
תמיד ההוא תמיד שלא יסוח דעתו כמנו בלדבה בר רב הונא דאמר רבה

בר רב הונא יחייב אדם למשמש בתפיליו בכל שעה ושעה ק"ו מציעין
ומה

האולו קאמר וכו' אין כפרה לחייבי כריתות ועוד חיפוק ליה מעון הקדשים ולא עון
הוא שיהא חייב כריתות וכו' וז"ל אס טון יותר טורח ממש ומה שהקשה רש"י אחר שהוכשר

שראו כהרו חף אהה אל התמה ע"ו אחר שהוכשר יחזור ויפסול וכו' וז"ל אס טון יותר טורח ממש ומה שהקשה רש"י אחר שהוכשר

שפסל והוא נפסל בשלישי ולכאורה משמע דר"ע קיבלה דאין הוצא נפסל והא דר"ש ליה מלא ירלה שאובח נפסל אס טורח ממש ו"ל

דק"א אס טון עתה ונימא דלית ביה עון צדקה ועודו לקרא כר"ע כזולל מוצבו ביום השלישי הכתוב מדבר וסברא הוא לאוקמא

לקרא בבתי לפי שהוא איסור קל שאירע לאחר שהוכשר ולהכי נומא דהיין מרלה עליו טפי מעל שאר איסורים הא כבר נאמר לא

ירלה הא חון טעא אלא עון עומאה ומהשתא ליה לן לאוקמא קרא דואס האכל יאכל ביום השלישי כזולל מוצבו ביום השלישי דהא

דחיה ס"ד לאוקמא הכי היינו כי הכי דחייקום ביה קרא דרזוי לין משום דמיתכשר טפי משום דאירע לאחר שהוכשר והייט לריבין

לומר דקרא דהמקריב הוא דר"ש ליה לדרשא אחריכא כדדר"ש ליה בפ"ב דזבחים (דף י"ג) לומר לך זריקה ככלל היתה ולמה יא"ה

להקיש אליה ולומר לך מה זריקה מיוחדת שהיא עבודה המעבדת כפרה ומחשבה פוסלת בה אף כל [ט"ו] לאפוקי שפיכת שירים והקטרת

אימורין אבל כיון דחשי' חי הוה מוקמי' לקרא כזולל מוצבו ביום השלישי אפי' לא היה מרלה היצ עליו שהיה כתוב בו לא ירלה ומהשתא

לא דחיקין כהנס לאוקמא ביה קרא אלא דרשינן מהמקריב בהקריבה הוא נפסל ואין נפסל בשלישי: הא אינו נושא אלא עון עומאה

שהותרה מכללה וכו' . תימא לר"ה מאי אלעטרין למהי עממא שהותרה מכללה חיפוק ליה משום דלי אפשר לאוקמא קרא בפיוגול ויותר

ומנימא לא מיתוקם אלא בשומאה ויתיר דט"ב לא מוקמינן לקרא אלא במידי דהוה מכללו מדכתיב לרזון להם משמע עון שהוא לרזון

בעלמא וכן משמע בהקומן רבה (מנחות דף כ"ה) דפריך ואימא עון שמאל שהותר מכללו ביה"כ ומשני אמר קרא עון שהיה בו ודחיקו

והייט עב כדחך מלרזון להם דלי לאו הכי מנא ליה דבדחיו מיירי קרא והכי הוה ליה לטעמי' אמר קרא עון שהוא עון בכל מקום לאפוקי

שמאל שאינו עון ביה"כ [והא דלא נקט מלרזון] י"ל משום דלא משמע לטעמי' שמאל שהרי מרלה הוא אלא עון שון נמי קדריש וה"ק עון

הוא לרזון שהוא מחולה וגיבא פריך ההם ולא פריך אלא מעמד מכללן והוא"כ א"כ פיגול ויותר הכי כ"ד לאוקמא קרא בגימיה

אי לאו דכתיב לא יחשב ולא ירלה חיפוק ליה דלא הותרו מכללו ואור"ח פיגול הותר מכללן בצמה שאין פסול מקום בצמה ויותר כרי

נכבה חי נמי הותר בראשו של מוצב אבל קשה לנ"ד למה מועלת בראשו של מוצב כפרק המוצב מקדש (ומהם דף פ"ז) מאי איכא

למימר ועוד מחשבת טורח לא הותרה ואומר ר"ע"א דהותרה במנחת כהנים ובמנחת כהן נשוח וכלל דבר שאין לו מחירין דאין חייבין

עליו משום פיגול כדחגן בפ' ב"ש (ג"ג דף מ"ג) ואפי' פסול נמי ליכא דמקרא ההם בפ"ק דזבחים (דף י"ד) לר"ש דאמר כל שאיט על מוצב

החיתן כשלמים אין חייבין עליו משום פיגול ואמרי' ההם מודה ר"ש לפסול מוק' משלא לשון הכשר בשלמים ופסול בחטאת חון לזמנו

הפסול בשלמים אינו דין שפסול בחטאת ובדבר שאין לו מחירין ליכא ק"ו דהא שלא לשמן כשר במנחת כהנים וכלל דבר שאין לו מחירין

וה"ח חון למקומן שהותר בצמה הא לא מיקרי הותר מכללו דבעינן עון דלפני ה' כדמשני ההם כי פריך ואימא עון יולא שהותר בצמה

ומשני עון דלפני ה' י"ש לומר יולא לאו עון דלפני ה' הוא דכפולו אירע בחון אבל מחשבת חון למקומו פסולו אירע בפנים ששומד

בפנים ומחשב לחון ואין לומר דבמה לא מיקרי הותר מכללו כיון דהכשירו בכך משני ההם גבי שמאל דלא דמי דשמאל כיון דהכשירו

בפנים בשמאל קרי ליה הכשירו בכך אבל חון למקומו כיון דבעינן לא אשכחן ליה הכשירו לא חשיב הכשירו בכך מה שהותר בצמה

וי"מ דפיגול ויותר חשיב' דלא הותרו מכללן הוה מוקמינן קרא דרזוי לין בגימיהו אי לאו גלי קרא בהדיא לא יחשב ולא ירלה משום דכתיב

כרו עון ובזין כחב עון וגמדינן עון עון מלין ולי משום דכתיב לרזון להם דמשמע דלא מוקמא אלא במידי דהוה מכללו כרפי' איכא

למימר דהוה מוקמי' לרזון לדרשא אחריית' כדדר"ש בפ' הבא על יצמחו (וינחות דף ס:) לרזון להם ולא לפרענותה ובפ' הקומן רבה (מנחות דף

ס"ג ד"ה ואמא) כדכתיב אחרי לא מוקמינן לקרא לעון נבילה וטריפה שהותר מכללו במליקה או צעון לילה שהותר מכללו באיברים ופדריס

או צעון אחרו וחת בט שהותר מכללו בעפות או עון מחוסר זמן שהותר בעפות וע"ס:

מכלל דר"ש סבר עומאה דחיה היא בלבור - לא ידענא מאי ראייה מיירי ר"ש מיה"כ דאפי' כשאינו על מלחו ומרלה דלמא לעולם

אינו על מלחו חון מרלה ויה"כ היינו עממא דכיון דלי אכשר להיות על מלחו ולרזוי דחיה עומאה כיון דקרבן לזבור הוא

דאחא בעומאה מידי דהוה אשומאה גברא דלא מרזי לין עלה ודחיה עומאה וי"ל דה"ק ר"ש כהן גדול ביה"כ יזכה דלי נטמא הקרבן

בידו אפי' אס י' אחרת טעורה חון אומר לו הבא אחרת תחתיה ועי"כ היינו משום דאפי' חון עוריהו על מלחו מרלה וכיון דאיכא חתייה

רזוי לין וקרבן לזבור לא מיירי אחרייהו דלי חון עוריהו על מלחו מרלה וכוון דאיכא חתייה

והאמר לעיל גבי היה מקריב מנחת פרים מאי לאו דחג אלמא למ"ד עומאה דחיה היא אומר לו הבא אחרת תחתיה אפי' בקרבן לזבור

גמור י"ל דהוא תנא דלעיל סבר כר"י כהא דחון עוריהו על מלחו אינו מרלה ובגון שאיט על מלחו חי נמי כנשבר היצ ואליכא דכילי עלמא:

ומה

תוספות י"ג
אלא תמיד מרלה הוא
וקשה לר"ה מאי
דקדושתו פרק האומר
(דף סו.) גבי יולא חתן
הק"ל להם לין שכן
ע"י ג' אלא [לפניו]
בשעת שיהיה חיה לזבור
ותיך דבטו לין דכתיב
כיה תמיד ועי"כ היה
כלל קשה על מהו ואפי'
דמשקא ליה לרזון נפק
הא לו (דף סו.) ובתמיד
דף סו.) כגדרי כהונה
חי ניטה ליהוה עון
ובזין ט' כהנה הוא
עליו מ"מ מדכתיב תמיד
הותר בכל שעה . מ"ה .
אלא ק"ל קשה איך מה
שאל הכא תמיד מאי
הוא אלא לאו אפוקי
כדכתיב יולא דלית
יהוה לא היה יכול
לעמיתו לחיותו כלל
שע דהא לשלנו כבא
גבי כהונה נמי משקא
ליה דשח' יתנו ליהוה
כהן ומכל מקום שמינן
שער תמיד היתיר כל
שעא אפי' אס השאר
אפוקי ולר"ש נמי הותר
ממש כל שעה מ"ה
מוקמינן ליה אריש' מ"ה:

הוא הוה מרלה הוא
וקשה לר"ה מאי
דקדושתו פרק האומר
(דף סו.) גבי יולא חתן
הק"ל להם לין שכן
ע"י ג' אלא [לפניו]
בשעת שיהיה חיה לזבור
ותיך דבטו לין דכתיב
כיה תמיד ועי"כ היה
כלל קשה על מהו ואפי'
דמשקא ליה לרזון נפק
הא לו (דף סו.) ובתמיד
דף סו.) כגדרי כהונה
חי ניטה ליהוה עון
ובזין ט' כהנה הוא
עליו מ"מ מדכתיב תמיד
הותר בכל שעה . מ"ה .
אלא ק"ל קשה איך מה
שאל הכא תמיד מאי
הוא אלא לאו אפוקי
כדכתיב יולא דלית
יהוה לא היה יכול
לעמיתו לחיותו כלל
שע דהא לשלנו כבא
גבי כהונה נמי משקא
ליה דשח' יתנו ליהוה
כהן ומכל מקום שמינן
שער תמיד היתיר כל
שעא אפי' אס השאר
אפוקי ולר"ש נמי הותר
ממש כל שעה מ"ה
מוקמינן ליה אריש' מ"ה:

הוא הוה מרלה הוא
וקשה לר"ה מאי
דקדושתו פרק האומר
(דף סו.) גבי יולא חתן
הק"ל להם לין שכן
ע"י ג' אלא [לפניו]
בשעת שיהיה חיה לזבור
ותיך דבטו לין דכתיב
כיה תמיד ועי"כ היה
כלל קשה על מהו ואפי'
דמשקא ליה לרזון נפק
הא לו (דף סו.) ובתמיד
דף סו.) כגדרי כהונה
חי ניטה ליהוה עון
ובזין ט' כהנה הוא
עליו מ"מ מדכתיב תמיד
הותר בכל שעה . מ"ה .
אלא ק"ל קשה איך מה
שאל הכא תמיד מאי
הוא אלא לאו אפוקי
כדכתיב יולא דלית
יהוה לא היה יכול
לעמיתו לחיותו כלל
שע דהא לשלנו כבא
גבי כהונה נמי משקא
ליה דשח' יתנו ליהוה
כהן ומכל מקום שמינן
שער תמיד היתיר כל
שעא אפי' אס השאר
אפוקי ולר"ש נמי הותר
ממש כל שעה מ"ה
מוקמינן ליה אריש' מ"ה:

הוא הוה מרלה הוא
וקשה לר"ה מאי
דקדושתו פרק האומר
(דף סו.) גבי יולא חתן
הק"ל להם לין שכן
ע"י ג' אלא [לפניו]
בשעת שיהיה חיה לזבור
ותיך דבטו לין דכתיב
כיה תמיד ועי"כ היה
כלל קשה על מהו ואפי'
דמשקא ליה לרזון נפק
הא לו (דף סו.) ובתמיד
דף סו.) כגדרי כהונה
חי ניטה ליהוה עון
ובזין ט' כהנה הוא
עליו מ"מ מדכתיב תמיד
הותר בכל שעה . מ"ה .
אלא ק"ל קשה איך מה
שאל הכא תמיד מאי
הוא אלא לאו אפוקי
כדכתיב יולא דלית
יהוה לא היה יכול
לעמיתו לחיותו כלל
שע דהא לשלנו כבא
גבי כהונה נמי משקא
ליה דשח' יתנו ליהוה
כהן ומכל מקום שמינן
שער תמיד היתיר כל
שעא אפי' אס השאר
אפוקי ולר"ש נמי הותר
ממש כל שעה מ"ה
מוקמינן ליה אריש' מ"ה:

הוא הוה מרלה הוא
וקשה לר"ה מאי
דקדושתו פרק האומר
(דף סו.) גבי יולא חתן
הק"ל להם לין שכן
ע"י ג' אלא [לפניו]
בשעת שיהיה חיה לזבור
ותיך דבטו לין דכתיב
כיה תמיד ועי"כ היה
כלל קשה על מהו ואפי'
דמשקא ליה לרזון נפק
הא לו (דף סו.) ובתמיד
דף סו.) כגדרי כהונה
חי ניטה ליהוה עון
ובזין ט' כהנה הוא
עליו מ"מ מדכתיב תמיד
הותר בכל שעה . מ"ה .
אלא ק"ל קשה איך מה
שאל הכא תמיד מאי
הוא אלא לאו אפוקי
כדכתיב יולא דלית
יהוה לא היה יכול
לעמיתו לחיותו כלל
שע דהא לשלנו כבא
גבי כהונה נמי משקא
ליה דשח' יתנו ליהוה
כהן ומכל מקום שמינן
שער תמיד היתיר כל
שעא אפי' אס השאר
אפוקי ולר"ש נמי הותר
ממש כל שעה מ"ה
מוקמינן ליה אריש' מ"ה:

הוא הוה מרלה הוא
וקשה לר"ה מאי
דקדושתו פרק האומר
(דף סו.) גבי יולא חתן
הק"ל להם לין שכן
ע"י ג' אלא [לפניו]
בשעת שיהיה חיה לזבור
ותיך דבטו לין דכתיב
כיה תמיד ועי"כ היה
כלל קשה על מהו ואפי'
דמשקא ליה לרזון נפק
הא לו (דף סו.) ובתמיד
דף סו.) כגדרי כהונה
חי ניטה ליהוה עון
ובזין ט' כהנה הוא
עליו מ"מ מדכתיב תמיד
הותר בכל שעה . מ"ה .
אלא ק"ל קשה איך מה
שאל הכא תמיד מאי
הוא אלא לאו אפוקי
כדכתיב יולא דלית
יהוה לא היה יכול
לעמיתו לחיותו כלל
שע דהא לשלנו כבא
גבי כהונה נמי משקא
ליה דשח' יתנו ליהוה
כהן ומכל מקום שמינן
שער תמיד היתיר כל
שעא אפי' אס השאר
אפוקי ולר"ש נמי הותר
ממש כל שעה מ"ה
מוקמינן ליה אריש' מ"ה:

הוא הוה מרלה הוא
וקשה לר"ה מאי
דקדושתו פרק האומר
(דף סו.) גבי יולא חתן
הק"ל להם לין שכן
ע"י ג' אלא [לפניו]
בשעת שיהיה חיה לזבור
ותיך דבטו לין דכתיב
כיה תמיד ועי"כ היה
כלל קשה על מהו ואפי'
דמשקא ליה לרזון נפק
הא לו (דף סו.) ובתמיד
דף סו.) כגדרי כהונה
חי ניטה ליהוה עון
ובזין ט' כהנה הוא
עליו מ"מ מדכתיב תמיד
הותר בכל שעה . מ"ה .
אלא ק"ל קשה איך מה
שאל הכא תמיד מאי
הוא אלא לאו אפוקי
כדכתיב יולא דלית
יהוה לא היה יכול
לעמיתו לחיותו כלל
שע דהא לשלנו כבא
גבי כהונה נמי משקא
ליה דשח' יתנו ליהוה
כהן ומכל מקום שמינן
שער תמיד היתיר כל
שעא אפי' אס השאר
אפוקי ולר"ש נמי הותר
ממש כל שעה מ"ה
מוקמינן ליה אריש' מ"ה:

הוא הוה מרלה הוא
וקשה לר"ה מאי
דקדושתו פרק האומר
(דף סו.) גבי יולא חתן
הק"ל להם לין שכן
ע"י ג' אלא [לפניו]
בשעת שיהיה חיה לזבור
ותיך דבטו לין דכתיב
כיה תמיד ועי"כ היה
כלל קשה על מהו ואפי'
דמשקא ליה לרזון נפק
הא לו (דף סו.) ובתמיד
דף סו.) כגדרי כהונה
חי ניטה ליהוה עון
ובזין ט' כהנה הוא
עליו מ"מ מדכתיב תמיד
הותר בכל שעה . מ"ה .
אלא ק"ל קשה איך מה
שאל הכא תמיד מאי
הוא אלא לאו אפוקי
כדכתיב יולא דלית
יהוה לא היה יכול
לעמיתו לחיותו כלל
שע דהא לשלנו כבא
גבי כהונה נמי משקא
ליה דשח' יתנו ליהוה
כהן ומכל מקום שמינן
שער תמיד היתיר כל
שעא אפי' אס השאר
אפוקי ולר"ש נמי הותר
ממש כל שעה מ"ה
מוקמינן ליה אריש' מ"ה:

הוא הוה מרלה הוא
וקשה לר"ה מאי
דקדושתו פרק האומר
(דף סו.) גבי יולא חתן
הק"ל להם לין שכן
ע"י ג' אלא [לפניו]
בשעת שיהיה חיה לזבור
ותיך דבטו לין דכתיב
כיה תמיד ועי"כ היה
כלל קשה על מהו ואפי'
דמשקא ליה לרזון נפק
הא לו (דף סו.) ובתמיד
דף סו.) כגדרי כהונה
חי ניטה ליהוה עון
ובזין ט' כהנה הוא
עליו מ"מ מדכתיב תמיד
הותר בכל שעה . מ"ה .
אלא ק"ל קשה איך מה
שאל הכא תמיד מאי
הוא אלא לאו אפוקי
כדכתיב יולא דלית
יהוה לא היה יכול
לעמיתו לחיותו כלל
שע דהא לשלנו כבא
גבי כהונה נמי משקא
ליה דשח' יתנו ליהוה
כהן ומכל מקום שמינן
שער תמיד היתיר כל
שעא אפי' אס השאר
אפוקי ולר"ש נמי הותר
ממש כל שעה מ"ה
מוקמינן ליה אריש' מ"ה:

הוא הוה מרלה הוא
וקשה לר"ה מאי
דקדושתו פרק האומר
(דף סו.) גבי יולא חתן
הק"ל להם לין שכן
ע"י ג' אלא [לפניו]
בשעת שיהיה חיה לזבור
ותיך דבטו לין דכתיב
כיה תמיד ועי"כ היה
כלל קשה על מהו ואפי'
דמשקא ליה לרזון נפק
הא לו (דף סו.) ובתמיד
דף סו.) כגדרי כהונה
חי ניטה ליהוה עון
ובזין ט' כהנה הוא
עליו מ"מ מדכתיב תמיד
הותר בכל שעה . מ"ה .
אלא ק"ל קשה איך מה
שאל הכא תמיד מאי
הוא אלא לאו אפוקי
כדכתיב יולא דלית
יהוה לא היה יכול
לעמיתו לחיותו כלל
שע דהא לשלנו כבא
גבי כהונה נמי משקא
ליה דשח' יתנו ליהוה
כהן ומכל מקום שמינן
שער תמיד היתיר כל
שעא אפי' אס השאר
אפוקי ולר"ש נמי הותר
ממש כל שעה מ"ה
מוקמינן ליה אריש' מ"ה:

הוא הוה מרלה הוא
וקשה לר"ה מאי
דקדושתו פרק האומר
(דף סו.) גבי יולא חתן
הק"ל להם לין שכן
ע"י ג' אלא [לפניו]
בשעת שיהיה חיה לזבור
ותיך דבטו לין דכתיב
כיה תמיד ועי"כ היה
כלל קשה על מהו ואפי'
דמשקא ליה לרזון נפק
הא לו (דף סו.) ובתמיד
דף סו.) כגדרי כהונה
חי ניטה ליהוה עון
ובזין ט' כהנה הוא
עליו מ"מ מדכתיב תמיד
הותר בכל שעה . מ"ה .
אלא ק"ל קשה איך מה
שאל הכא תמיד מאי
הוא אלא לאו אפוקי
כדכתיב יולא דלית
יהוה לא היה יכול
לעמיתו לחיותו כלל
שע דהא לשלנו כבא
גבי כהונה נמי משקא
ליה דשח' יתנו ליהוה
כהן ומכל מקום שמינן
שער תמיד היתיר כל
שעא אפי' אס השאר
אפוקי ולר"ש נמי הותר
ממש כל שעה מ"ה
מוקמינן ליה אריש' מ"ה:

הוא הוה מרלה הוא
וקשה לר"ה מאי
דקדושתו פרק האומר
(דף סו.) גבי יולא חתן
הק"ל להם לין שכן
ע"י ג' אלא [לפניו]
בשעת שיהיה חיה לזבור
ותיך דבטו לין דכתיב
כיה תמיד ועי"כ היה
כלל קשה על מהו ואפי'
דמשקא ליה לרזון נפק
הא לו (דף סו.) ובתמיד
דף סו.) כגדרי כהונה
חי ניטה ליהוה עון
ובזין ט' כהנה הוא
עליו מ"מ מדכתיב תמיד
הותר בכל שעה . מ"ה .
אלא ק"ל קשה איך מה
שאל הכא תמיד מאי
הוא אלא לאו אפוקי
כדכתיב יולא דלית
יהוה לא היה יכול
לעמיתו לחיותו כלל
שע דהא לשלנו כבא
גבי כהונה נמי משקא
ליה דשח' יתנו ליהוה
כהן ומכל מקום שמינן
שער תמיד היתיר כל
שעא אפי' אס השאר
אפוקי ולר"ש נמי הותר
ממש כל שעה מ"ה
מוקמינן ליה אריש' מ"ה:

הוא הוה מרלה הוא
וקשה לר"ה מאי
דקדושתו פרק האומר
(דף סו.) גבי יולא חתן
הק"ל להם לין שכן
ע"י ג' אלא [לפניו]
בשעת שיהיה חיה לזבור
ותיך דבטו לין דכתיב
כיה תמיד ועי"כ היה
כלל קשה על מהו ואפי'
דמשקא ליה לרזון נפק
הא לו (דף סו.) ובתמיד
דף סו.) כגדרי כהונה
חי ניטה ליהוה עון
ובזין ט' כהנה הוא
עליו מ"מ מדכתיב תמיד
הותר בכל שעה . מ"ה .
אלא ק"ל קשה איך מה
שאל הכא תמיד מאי
הוא אלא לאו אפוקי
כדכתיב יולא דלית
יהוה לא היה יכול
לעמיתו לחיותו כלל
שע דהא לשלנו כבא
גבי כהונה נמי משקא
ליה דשח' יתנו ליהוה
כהן ומכל מקום שמינן
שער תמיד היתיר כל
שעא אפי' אס השאר
אפוקי ולר"ש נמי הותר
ממש כל שעה מ"ה
מוקמינן ליה אריש' מ"ה:

הוא הוה מרלה הוא
וקשה לר"ה מאי
דקדושתו פרק האומר
(דף סו.) גבי יולא חתן
הק"ל להם לין שכן
ע"י ג' אלא [לפניו]
בשעת שיהיה חיה לזבור
ותיך דבטו לין דכתיב
כיה תמיד ועי"כ היה
כלל קשה על מהו ואפי'
דמשקא ליה לרזון נפק
הא לו (דף סו.) ובתמיד
דף סו.) כגדרי כהונה
חי ניטה ליהוה עון
ובזין ט' כהנה הוא
עליו מ"מ מדכתיב תמיד
הותר בכל שעה . מ"ה .
אלא ק"ל קשה איך מה
שאל הכא תמיד מאי
הוא אלא לאו אפוקי
כדכתיב יולא דלית
יהוה לא היה יכול
לעמיתו לחיותו כלל
שע דהא לשלנו כבא
גבי כהונה נמי משקא
ליה דשח' יתנו ליהוה
כהן ומכל מקום שמינן
שער תמיד היתיר כל
שעא אפי' אס השאר
אפוקי ולר"ש נמי הותר
ממש כל שעה מ"ה
מוקמינן ליה אריש' מ"ה:

הוא הוה מרלה הוא
וקשה לר"ה מאי
דקדושתו פרק האומר
(דף סו.) גבי יולא חתן
הק"ל להם לין שכן
ע"י ג' אלא [לפניו]
בשעת שיהיה חיה לזבור
ותיך דבטו לין דכתיב
כיה תמיד ועי"כ היה
כלל קשה על מהו ואפי'
דמשקא ליה לרזון נפק
הא לו (דף סו.) ובתמיד
דף סו.) כגדרי כהונה
חי ניטה ליהוה עון
ובזין ט' כהנה הוא
עליו מ"מ מדכתיב תמיד
הותר בכל שעה . מ"ה .
אלא ק"ל קשה איך מה
שאל הכא תמיד מאי
הוא אלא לאו אפוקי
כדכתיב י